

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – État luxembourgeois v. B (C-245/19) a État luxembourgeois v. B, C, D, F. C. (C-246/19)

(Spojené věci C-245/19 a 246/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/16/EU – Správní spolupráce v oblasti daní – Články 1 a 5 – Uložení povinnosti sdělit informace příslušnému orgánu členského státu jednajícím na základě žádosti o výměnu informací podané příslušným orgánem jiného členského státu – Osoba mající k dispozici informace, jejichž sdělení nařídil příslušný orgán prvně uvedeného členského státu – Daňový poplatník, s nímž je vedeno šetření, pro jehož účely byla podána žádost příslušného orgánu druhého členského státu – Třetí osoby, s nimiž tento daňový poplatník udržuje právní, bankovní, finanční či obecněji hospodářské vztahy – Soudní ochrana – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Právo na účinnou právní ochranu – Článek 52 odst. 1 – Omezení – Právní základ – Respektování podstaty práva na účinnou právní ochranu – Existence prostředku nápravy umožňujícího daným jednotlivcům domoci se účinného přezkumu všech relevantních skutkových i právních otázek a účinné soudní ochrany práv, která jsou jim zaručena unijním právem – Cíl obecného zájmu uznávaný Unii – Boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem – Proporcionalita – ‚Předpokládaný význam‘ informací, jejichž sdělení bylo nařízeno – Soudní přezkum – Rozsah – Osobní, časová a věcná hlediska, která je nutno vzít v úvahu“)

(2020/C 414/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobce: État luxembourgeois (C-245/19), (C-246/19)

Žalovaní: B (C-245/19), B, C, D, F. C. (C-246/19)

za přítomnosti: A (C-246/19)

Výrok

1) Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s jejími články 7 a 8 a čl. 52 odst. 1, musí být vykládán v tom smyslu, že:

- brání tomu, aby právní předpisy členského státu, jimiž se provádí postup výměny informací na žádost zavedený směrnicí Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS, ve znění směrnice Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, vyloučily možnost, aby rozhodnutí, kterým příslušný orgán tohoto členského státu uloží držiteli informací povinnost poskytnout mu tyto informace na základě žádosti o výměnu informací pocházející od příslušného orgánu jiného členského státu, bylo napadeno prostředkem nápravy podaným takovýmto držitelem informací, a
- nebrání tomu, aby takové právní předpisy vyloučily možnost, aby bylo takové rozhodnutí napadeno prostředkem nápravy podaným daňovým poplatníkem, s nímž je v tomto jiném členském státě vedeno šetření, pro jehož účely byla tato žádost podána, a třetími osobami, kterých se předmětné informace týkají.

- 2) Článek 1 odst. 1 a článek 5 směrnice 2011/16, ve znění směrnice 2014/107, musí být vykládány v tom smyslu, že rozhodnutí, kterým příslušný orgán členského státu uloží držiteli informací povinnost sdělit mu tyto informace na základě žádosti o výměnu informací od příslušného orgánu jiného členského státu, je třeba – posuzováno společně s touto žádostí – považovat za rozhodnutí týkající se informací, které se nejeví jako zjevně postrádající jakýkoli předpokládaný význam, uvádí-li toto rozhodnutí totožnost držitele předmětných informací, totožnost daňového poplatníka, s nímž je vedeno šetření, pro jehož účely byla žádost o výměnu informací podána, a období, na které se tato žádost vztahuje, a týká-li se smluv, faktur a plateb, které sice nejsou podrobně určeny, ale jsou definovány zaprvé tím, že je uzavřel či uskutečnil držitel informací, zadruhé tím, že se tak stalo v období, na které se toto šetření vztahuje, a zatřetí tím, že mají vazbu na určeného daňového poplatníka.

(¹) Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. října 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Staatssecretaris van Financiën v. Exter BV

(Věc C-330/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Celní kodex Společenství – Článek 121 odst. 1 – Režim aktivního zušlechťovacího styku – Propuštění do volného oběhu – Vznik celního dluhu – Vyměření dluhu – Pojem „podklady pro vyměřování cel“ – Zohlednění preferenčního sazebního opatření“)

(2020/C 414/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: Exter BV

Výrok

Článek 121 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že brání uplatnění preferenčního sazebního opatření, kterým se zavádí snížená sazba daně, jež bylo v platnosti v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku, jehož uplatňování však bylo v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění tohoto zboží do volného oběhu pozastaveno.

(¹) Úř. věst. C 238, 15. 7. 2019.